

Παρακολουθώ τον ορυμαγδό με τις...απολύσεις στο δημόσιο. Άρθρον πρώτον: Δεν υπάρχει άνθρωπος που να αξίζει να απολυθεί...Όπα, για μισό λεπτό. Είναι αλήθεια αυτό;

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να πρέπει να απολυθεί; Και γιατί στην κανονική ζωή, εκεί που το Σύνταγμα δεν παρεμβαίνει όποιος δεν κάνει φεύγει και πάει άλλος; Δεν υπάρχει κάποιος που να μην κάνει τη δουλειά του; Που να μην κάνει για πουθενά; Που να σουφρώνει από τη δουλειά; Στέκουν αυτά τα πράματα;

Παρακάτω: Άρθρον δεύτερον: Θα...απολυθούν επίορκοι αλλά είναι κακό αυτό γιατί καταργεί το τεκμήριο της αθωότητας. Μα δεν είπαμε να πάνε φυλακή καν. Σε μια κανονική δουλειά που δεν τη φυλάει το Σύνταγμα αν σε πουν κλέφτη θα πας σπίτι σου γιατί δεν θα μπορείς να σέρνεις την υποψία. Και αν αποδειχτεί ότι είπαν ψέματα θα σε πληρώνουν για όλη σου τη ζωή. Εδώ γιατί όχι;

Και άρθρον τρίτον: Όσοι απολυθούν από φορέα που κλείσει θα προστατευθούν ή/και θα βρουν άλλη δουλειά πρώτα ή/και θα αποζημιωθούν. Μάλιστα. Όπως όλοι οι γνωστοί σας που έχασαν τη δουλειά τους, ξέρετε εκείνη που ΔΕΝ προστατεύει το Σύνταγμα.

Ξέρω, αυτά είναι "κοινωνικός αυτοματισμός" και τα πλερώνουν οι νεοφιλελεύθεροι για να χαλάσουν το όμορφο σύστημά μας. Όπως είπε και ο Σταμάτης δεν πρέπει να μας βάζουν να τσακωνόμαστε. Αλλά στ' αλήθεια ξέρω ότι όσα έγιναν για 14.000 σε δυο χρόνια δεν τα ονειρεύτηκαν ποτέ τους 2,5 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ σε 3,5 χρόνια...

Μαντουμαδόρος